

Love, der skulle fortolkes af en enkelt Landsdeels Domstol. Naar vi gaae ud derfra og tillige gaae ud fra, at en særlig Lovgivning maa medføre en særlig finantciel Behandling, saa troer jeg ogsaa, at vi absolut maae fastholde den Maade, hvorpaa Udvalget har taget Sagen, men, naar Regjeringen ikke vil gjenføre det, vi her beslutte, saa staae vi langt uanseligere. Jeg troer aldeles ikke, at den Anskuelse er holdbar, at Regjeringen kunde være berettiget til at tage hele den finantcielle Deel bort fra Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og, naar dette staaer fast, saa risikere vi Intet, saa maa Regjeringen møde her baade med Love og Tillægsbevillinger for Vestindiens Vedkommende, og, naar disse vedtages her i den Form, som vi ansee for den rette, saa er Udgangspunktet givet. En ganske anden Sag var det, naar Regjeringen ikke alene her foreløbigt vilde erklære sig enig med os, men vilde optage Forslaget som sit og erklære, at, naar det forelagdes for Rigsraadet, saa var det tillige dets eget Lovforslag, det fremkom med, da var Stillingen en anden, men nu seer jeg ikke rettere, end at det Naturlige for os er at holde os paa det negative Gebeet. Jeg troer imidlertid, at vi kunne tage denne Sag overmaade roligt og koldt; thi, naar vi betragte de Forhandlinger, der hidtil ere førte over de vestindiske Anliggender, saa troer jeg ikke, at den Indflydelse, vi have udøvet, har været af en saa overveienende Betydning, at vi nu behøve at komme i en saa overordentlig Affect derover.

Tscherning: For jeg gaaer ind paa Sagen selv, som jeg seer fra Udvalgets Fleertals Standpunkt, maae vi see at faae det afgjort med de 16,000 Rd. Det er et fuldkommen positivt Tal, og jeg vilde ønske, at det ærede Medlem, som ikke kan see de 16,000 Rd., vilde høre paa de Tal, jeg nu opgiver ham. Dersom det ærede Medlem vil staae op i Betænkningen Spalte 201, vil han see opstillet 2 finantcielle Overslag, et for de fælles og et for de særlige Anliggender; han vil see det ene Overslag, nemlig det for de fælles Anliggender, reasumeret i en Underbalance af 13,350 Rd. 52 Sk., og han vil see Budgettet for de sær-

lige Indtægter og Udgifter reasumeret med et Overskud af 16,456 Rd. 23 Sk. Nu har Udvalget sagt, at under Forhold af denne Natur, hvor der er Spørgsmaal om, hvorledes denne Pengedeling skal skee, og hvor der er visse Anliggender, som paa en vis Maade maae erkjendes for at være fælles, der vil man ikke gjøre Paaastand paa disse 16,456 Rd. 23 Sk., ligeoverfor en fremstaaet eller formodet Underbalance af 13,350 Rd. 52 Sk. (Liemroth: Maa jeg bede om Ordet!). Naar det ærede Medlem seer paa — og jeg vil bede de andre Medlemmer ogsaa at see derpaa, da det ærede Medlem nu begjærede Ordet, og jeg maafee skal modsiges, — Spalte 205 og 206, saa staaer der nederst paa Siden: „altsaa Fælles-Indtægts- og Udgiftsbalance \div 13,350 Rd. 52 Sk.“ paa den ene Side og + „16,456 Rd. 23 Sk.“ paa den anden Side; det er et aldeles simpelt Regnestykke, og der er ikke Spørgsmaal om at skaffe de 16,000 Rd. tilveie under den Forudsætning, at dette finantcielle Overslag skulde vise sig urigtigt, men, saalænge det viser sig rigtigt, — og det er støttet paa tidligere Opgivelses og Gjennemsnitstal fra tidligere Tid, — saa vil man see, at de 16,456 Rd. 23 Sk. ydes ganske simpelt paa Grund af, at der er et Overskud af de særlige Indtægter, sammenslignede med de særlige Udgifter, idet de særlige Indtægter have viist sig mere stigende og mere faste end de andre; altsaa er der den højeste Grad af Sandsynlighed for, at der her ikke er taget feil...

Liemroth: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning. Jeg...

Formanden: Det gaaer ikke an at afbryde Taleren. —

Tscherning: Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde sige sin personlige Bemærkning saa høit, at jeg kunde høre den, jeg skulde saa sige den igjen.

Formanden: Det lader sig ikke gjøre.

Tscherning: Nei, det veed jeg nok; det var ogsaa blot en lille henkastet Øtring.